

Mir vama!

**KATEHEZE U GODINI ZAHVALE ZA SLIKU MILOSRDNOG ISUSA
I DNEVNIK SV. FAUSTINE (2023. – 2024.),
pripremaju: Sestre Milosrdnog Isusa (Sisak)
22. travnja 2024.**

Isuse, uzdam se u Tebe.

Mir vama! – pozdrav je kojim uskrsli Isus, nakon Svog uskrsnuća, pozdravlja Svoje učenike, ali i svakoga od nas. Prije svega Svojim pozdravom želi umiriti njihove strahove i donijeti sklad u njihov život. Uskrsli Gospodin dolazi svakoga dana i kuca na vrata naših srdaca želeći nam donijeti mir. On je knez mira koji više od svega želi da i mi imamo Njegov mir u sebi. Život je borba u kojoj je taj mir za kojim toliko čezne naše srce i duša nekako pao u drugi plan. Svi naši planovi, sve naše silne obveze ne ostavljaju nam prostora da pronađemo mir, a opet ga tako želimo. Gospodin, ulazeći u naš život, u našu svakodnevicu, donosi mir; želimo li Mu otvoriti vrata svoga srca kako bi se On mogao u nama nastaniti, ovisi o nama. Jer On je Svoj dio napravio: kao i na slici Milosrdnog Isusa, krenuo je prema nama kao Onaj koji traži svoje izgubljeno dijete koje luta pustošima ovoga svijeta. Nekako nam se nameće prispodoba iz Lukina evanđelja gdje piše: *Tko to od vas, ako ima sto ovaca pa izgubi jednu od njih, ne ostavi onih devedeset i devet u pustinji te pođe za izgubljenom dok je ne nađe? A kad je nađe, stavi je*

na ramena sav radostan pa došavši kući, sazove prijatelje i susjede i rekne im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh ovcu svoju izgublenu.' (Lk 15, 4-6) Isus je naš Dobri Pastir koji ne odustaje od potrage za nama. On nas, kao i pastir iz prispodobe izgublenu ovcu, želi pronaći, uzeti i staviti na Svoja ramena dajući nam novi život s Njim i u Njemu. Dopustimo Isusu da nas pronađe, usmjerimo svoje korake prema Njemu, a ne od Njega. Jer: *Doista, gdje vam je blago, ondje će vam i srce biti.* (Lk 12, 34) A što je i gdje je moje blago, gdje je moje srce sada?

Uskrslu Gospodin

Kao misao vodilju ovoga razmatranja uzet ćemo upravo riječi iz Evandjelja po Ivanu: »*Mir vama!*« *To rekavši, pokaza im svoje ruke i bok. I obradovaše se učenici vidjevši Gospodina. Isus im stoga ponovno reče: »Mir vama!*« (Iv 20, 20-21) Zanimljiv je prizor učenika u ovom trenutku dolaska Isusa među njih. Koliko je samo radosti i ushita preplavilo srca učenika kada su opet vidjeli svoga Gospodina koji Živ stoji među njima, a opet s druge strane – koliko straha i čuđenja! Isus, kada dolazi u naš život, često u nama ostavlja takav osjećaj kao i kod učenika: osjećamo ushit, radost, a s druge strane se pitamo – zar je moguće da je to On. Bog nama progovara preko Svoje Riječi, preko sakramenata, i ne jednom smo bili poput dvojice učenika koji su išli u Emaus i osjetili kako nam srce gori od vatre Njegove ljubavi i Njegove blizine. Isus nam tada govori kao i Svojim učenicima: »*Mir vama!*« Dotiče se mjesta našega srca gdje mir još nije zavladao i ponavlja: »*Mir vama!*« Kao da nam želi reći da je sve u redu, da je to On i da se nemamo čega bojati. Možda se u tim trenutcima pomalo osjećamo i kao sv. Toma kojega smo prihvatili kao „nevjernog“, a zapravo smo svi u jednu ruku poput njega tražeći dokaze Isusove prisutnosti u našem životu. Sveti Toma je zapravo slika svih nas koji u srcu nosimo želju da susretnemo Isusa, a s druge strane smo skeptični kako će to uopće biti i kako prepoznati Isusa. Bojimo se predati Isusu sav svoj život, a dajemo Mu samo komadiće ili „suvišak“ – ono što nama ne treba. A On želi sve, želi zavladatai cijelim našim bićem, jer želi donijeti mir u sva područja našega života, a ponajviše tamo gdje Ga svjesno ili nesvjesno možda ne želimo pustiti. Uskrslu Gospodin nas poziva na život u Njemu kako bismo i mi jednoga dana uskrsnuli na Život Vječni. Sveta Faustina je zapisala u Dnevniku: „**U Kristu ću uskrsnuti, ali prethodno moram u Njemu živjeti.**“ (Dn 392) Što to, živjeti u Kristu, znači za nas sada, ako ne to da ovdje i sada predam svoj život u potpunosti u Njegove ruke, živim po Njegovim zapovijedima, prihvaćam Njegovu volju za svoj život. Isus nam je pokazao put kojim nam je ići. Sveta Faustina je dobro shvatila i odlučno prihvatila da: „**Zaručnica mora biti slična svome Zaručniku.**“ (Dn 268) Tu nema mjesta sumnji, jer znamo kakav je bio put Zaručnika na ovome svijetu: sam Bog prošao je ovom dolinom suza, boli i patnji da nam pokaže kako je jedino to put koji vodi k spasenju i vječnom prebivanju s Bogom. Prihvaćajući Isusov pozdrav mira u svoj život, moramo biti svjesni kako će taj mir u nekim područjima našega života donijeti i nemir – jer svijet nas neće razumjeti. Ali što će nam svijet i mišljenja drugih, ako nemamo Njega!? Kristove uskrsle rane su odsjaj Njegove pobjede nad smrću. U

Knjizi Proroka Habakuka čitamo predivnu rečenicu koja glasi: *Sjaj mu je k'o svjetlost, zrake sijevaju iz njegovih ruku, ondje mu se krije sila.* (Hab 3, 4) U Kristovim ranama je Njegova snaga. Možemo se zapitati zajedno s psalmistom: *Koji je bog tako velik kao Bog naš.* (Ps 77, 14) Naš Bog je došao da spasi svakoga čovjeka, baš svakog. Nije došao za određenu skupinu ljudi, za određeni izabrani narod, pojedinca. Došao je spasiti sve, jer sve nas je On stvorio. Nema drugoga Stvoritelja osim Njega. Tu se krije veličina naše vjere: da naš Bog poziva i spašava sve. Jesam li svjestan toga dara i te veličine svoje vjere?

Zaključit ćemo naše razmatranje citatom iz *Dnevnika* sv. Faustine: „**Želim slaviti Tvoje beskonačno milosrđe u životu, u času smrti, u uskrsnuću i u vječnosti.**“ (Dn 697) Neka nam to bude put kojim ćemo koračati ovim svijetom. Nosimo poruku milosrđa svakome stvorenju jer naš je Gospodin došao spasiti svakoga čovjeka. Dajmo sve od sebe kako bi i drugi, možda i preko nas, osjetili da su ljubljena djeca Božja, da ih On voli, čeka sa Svojim mirom, donoseći utjehu i blagoslov.

Razmatranje ispred slikom Milosrdnog Isusa – Uskrsli Isus

Dolazeći pred sliku Milosrdnog Isusa, osvijestit ću sebi kako se ispred mene nalazi Uskrsli Krist, Krist koji je ustao iz mrtvih zajedno s tragovima rana na probodenim rukama, nogama i Srcu. Dopustit ću svome srcu da usklikne: **On je živ!** Promatrajući sliku, umirit ću svoje misli gledajući u oči Milosrdnog Isusa, moleći Ga da sebe vidim i gledam Njegovim očima. Usmjerit ću svoj pogled na Njegove rane koje su tako vidljive na toj slici i predati Mu cijeloga sebe kako bih zajedno s Njime uskrsnuo na novi život na koji me On poziva. Isus je jači od najjačeg i najvećeg straha koji možda obuzima moje srce. Ispred mene stoji Gospodin, Uskrsli, koji me želi blagosloviti, želi donijet mir mojoj duši, želi me proniknuti cijeloga i ispuniti Svojom blizinom.

U mislima ću poći za sv. Tomom, prići Isusu i u tišini staviti svoju ruku na Njegove rane. Kakav me osjećaj obuzima: strah ili ushit? Bojim li se prići Isusu iako mi On govori: *Mir vama.* Čega se bojim, što to moje srce skriva od Njega, a možda i od mene samoga? Možda se bojim biti odbačen, možda imam takvo iskustvo u svojem životu da nisam bio prihvaćen, da su me odbacili, da nisam bio voljen. Isus nikoga ne odbacuje od Sebe, Njegovo je Srce otvoreno i spremno primiti svakoga čovjeka, primiti svaku dušu koja Mu želi prići! Zapamti – Isus ne odbacuje nikoga! On te voli. Njegove ruke su spremne da te zagrlje i utješe. Dopustit ću Isusu da me zagrlje, da mi podari mir koji želim, a kojega se bojim – jer ne znam što donosi za mene i moj život.

Umirit ću svoje uz Njegovo uskrslo probodeno Srce.

Svjedočanstvo – susret s Milosrdnim Isusom

Bilo je obično subotnje jesenje tmurno jutro. U toploj sobi pokraj prozora, ispijala sam jutarnju kavu. Razmišljala sam o životu, vremenu, prolaznosti... Vjetar je njihao grane drveća, a šareno lišće padalo i letjelo na sve strane pišući novu skladbu jesenje simfonije. U jednom trenutku pogled mi je zastao na Bibliji na polici, već pomalo i prašnjavoj; uzela sam je u ruke, okretala stranice... Pročitala sam: *...dok ne stavim ruke svoje u njegov bok, neću vjerovati...* U sjećanje mi dolazi jedna slika koju sam jednom negdje vidjela: sv. Toma stavlja ruku u Isusov bok... Naviru mi suze na oči i javlja se pitanje: vjerujem li ja uistinu da je Isus uskrsnuo, da je živ? Da je umro i uskrsnuo da ja mogu živjeti u punini, u radosti, u Vječnosti? Predajem li Bogu sve što mi je teško, što ne razumijem u svome životu? Predajem li sve Bogu koji je *Bog živih, a ne mrtvih!*? Isus polako u meni pali želju za susretom s Njim, ali moje ljudsko mišljenje zatvara se Njegovoj prisutnosti. Duša vapi: „Ostani sa mnom, Gospodine, jer kada Tebe nema oko mene je tama, moj život nema smisla. S Tobom sve ima smisla, čak i smrt.“ Toga dana odlučujem navečer otići na svetu Misu, želim uistinu vjerovati da je Isus živ, da je uskrsnuo za mene. Kako već duže vrijeme nisam bila na svetoj Misi, sjela sam na dno crkve da me nitko ne primijeti. Na kraju svete Mise svećenik govori kako su danas s nama časne sestre da nam pojasne i približe jednu sliku – sliku Milosrdnog Isusa. Radoznala sam o kakvoj je to slici riječ i što će te redovnice govoriti. Jedna sestara je rekla: „Bez Isusa smo izgubljeni, ne znamo kako dalje. Isusov mir uzima sve naše strahove i daje nam radost.“ Gledam i slušam, ostajem bez daha, srce mi snažno udara – kao da su te riječi bile upućene baš meni. Sestra pokazuje na slici Isusovo probodeno Srce i čita citat iz Svetog Pisma: *Isus dođe, stade u sredinu i reče: »Mir vama!« Zatim će Tomi: »Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran nego vjeran.« Odgovori mu Toma: »Gospodin moj i Bog moj!« Reče mu Isus: »Budući da si me vidio, povjerovao si. Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!« (Iv 20, 27-29)*

Sestra nastavlja i govori kako uskrsli Isus donosi radost i mir. Mir je svjesnost da je Bog sa mnom, da sve okreće na dobro. Što Bog čini s čovjekom kad mu se čovjek preda do kraja, u potpunosti? To vidimo jako dobro iz života sv. Faustine. Trebamo potpunom poniznošću i iskrenošću predati svoje misli i srce Bogu i ponavljati: **Isuse, uzdam se u Tebe**. Nakon te večeri i susreta sa slikom Milosrdnog Isusa, često ponavljam one riječi sa sv. Tomom *»Gospodin moj i Bog moj!«* Upravo zato jer je i moja vjera slična rosi, oblaku... Često znam staviti ruku na Isusovo probodeno Srce na slici ili nasloniti glavu... Sada znam i vjerujem – Isus je živ! Isus je uskrsnuo, za mene i za tebe.

Isus je baš po toj slici zahvatio snažno u moj život i ojačao moju vjeru. Euharistija, Božja Riječ i slika Milosrdnog Isusa moja su svakodnevna hrana i izvor vjere. Mir vama!

Sestre Milosrdnog Isusa, Sisak

Lektura: Marija Vuković